

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

5 martie 2018

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 083/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 083/02 Cauza C-249/15: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 18 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Østre Landsret – Danemarca) – Wind 1014 GmbH, Kurt Daell/Skatteministeriet (Trimitere preliminară — Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Restricții — Autovehicul luat în leasing de un rezident al unui stat membru de la o societate de leasing stabilită în alt stat membru — Taxă de înmatriculare calculată proporțional cu durata utilizării vehiculului — Necesitatea unui acord al autorităților fiscale naționale prealabil punerii în circulație — Justificare — Prevenirea eludării normelor fiscale, precum și a aplicării lor frauduloase sau abuzive — Protecția competenței fiscale a statului — Proporționalitate) 2

2018/C 083/03 Cauza C-270/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca – Spania) – Carlos Enrique Ruiz Conejero/Ferroservicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal [Trimitere preliminară — Politică socială — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Articolul 2 alineatul (2) litera (b) punctul (i) — Interzicerea discriminării pe motive de handicap — Legislație națională care autorizează, în anumite condiții, concedierea unui lucrător din cauza absențelor intermitente de la locul de muncă, chiar și justificate — Absențe ale lucrătorului cauzate de boli imputabile handicapului său — Diferență de tratament pe motive de handicap — Discriminare indirectă — Justificare — Combaterea absenteismului la locul de muncă — Caracter adecvat — Proporționalitate] 3

2018/C 083/04	Cauza C-363/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 ianuarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Ajutor declarat ilegal și incompatibil cu piața internă — Obligație de recuperare — Articolul 108 alineatul (2) al doilea paragraf TFUE — Regulamentul nr. (CE) 659/1999 — Articolul 14 alineatul (3) — Societate beneficiară declarată în faliment — Proceduri de insolvență — Înscierea creanțelor în tabloul creditorilor — Încetarea activităților — Suspendarea procedurii de faliment în scopul examinării posibilității relansării activităților — Obligație de informare — Neexecutare)	3
2018/C 083/05	Cauza C-463/16: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 18 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Stadion Amsterdam CV/Staatssecretaris van Financiën [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoare adăugată (TVA) — Directiva 77/388/CEE — Articolul 12 alineatul (3) litera (a) al treilea paragraf — Cotă redusă de TVA — Anexa H categoria 7 — Prestație unică compusă din două elemente distincte — Aplicare selectivă a unei cote reduse de TVA unuia dintre aceste elemente — Vizită turistică denumită „World of Ajax” — Vizită a muzeului AFC Ajax]	4
2018/C 083/06	Cauza C-676/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica Cehă) – CORPORATE COMPANIES s.r.o./Ministerstvo financí ČR (Trimitere preliminară — Prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului — Directiva 2005/60/CE — Domeniu de aplicare — Articolul 2 alineatul (1) punctul 3 litera (c) și articolul 3 punctul 7 litera (a) — Obiect de activitate al unei întreprinderi care constă în vânzarea de societăți comerciale înscrise în registrul comerțului și constituite cu singurul scop de a fi vândute — Vânzare realizată printr-o cesiune a participației întreprinderii în societatea deja constituită)	5
2018/C 083/07	Cauza C-45/17: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 18 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Frédéric Jahin/Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre des Affaires sociales et de la Santé [Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolele 63 și 65 TFUE — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolul 11 — Contribuții aferente veniturilor din capital care participă la finanțarea sistemului de securitate socială al unui stat membru — Scutire pentru resortisanții Uniunii Europene afiliați la un regim de securitate socială al unui alt stat membru — Persoane fizice afiliate la un regim de securitate socială dintr-un stat terț — Diferență de tratament — Restricție — Justificare]	5
2018/C 083/08	Cauza C-58/17: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – INEOS Köln GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Trimitere preliminară — Mediu — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Directiva 2003/87/CE — Articolul 10a — Norme tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisie — Perioada 2013-2020 — Decizia 2011/278/UE — Articolul 3 litera (h) — Noțiunea „subinstalație a emisiilor de proces” — Emisii provenind de la arderea carbonului incomplet oxidat — Reziduuri lichide — Excludere)	6
2018/C 083/09	Cauza C-240/17: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – E (Trimitere preliminară — Resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru — Amenințare pentru ordinea publică și securitatea națională — Directiva 2008/115/CE — Articolul 6 alineatul (2) — Decizie de returnare — Interdicție de intrare pe teritoriul statelor membre — Alertă în scopul refuzării intrării în spațiul Schengen — Resortisant care posedă un permis de ședere valabil eliberat de un alt stat membru — Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen — Articolul 25 alineatul (2) — Procedură de consultare între statul membru care emite alerta și statul membru care a eliberat permisul de ședere — Termen — Neadoptarea unei poziții de către statul contractant consultat — Consecințe asupra executării deciziilor de returnare și a deciziilor privind interdicția de intrare)	7

2018/C 083/10	Cauzele conexate C-654/16, C-657/16 și C-658/16: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 11 ianuarie 2018 (cereri de decizie preliminară formulate de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – Amber Capital Italia Sgr SpA (C-654/16), Amber Capital Uk Llp (C-654/16), Bluebell Partners Limited (C-657/16), Elliot International LP (C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (C-658/16), Elliot Associates LP (C-658/16)/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Trimitere preliminară — Dreptul societăților — Directiva 2004/25/CE — Oferte publice de cumpărare — Articolul 5 alineatul (4) al doilea paragraf — Posibilitatea de a modifica prețul ofertei în circumstanțe și în conformitate cu criteriile clar determinate — Reglementare națională care prevede stabilirea prețului ofertei la prețul dovedit în caz de coluziune între ofertant sau persoanele care acționează în mod concertat cu acesta și unul sau mai mulți vânzători — Noțiunea „criteriu clar determinat”)	8
2018/C 083/11	Cauza C-678/16 P: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 18 ianuarie 2018 – Monster Energy Company/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) („Recurs — Regulament de procedură — Articolul 181 — Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Marcă figurativă care conține elementele verbale «HotoGo self-heating can technology» — Marcă complexă — Cerere de înregistrare — Opoziție — Respingere — Recurs vădit inadmisibil”)	8
2018/C 083/12	Cauza C-101/17 P: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 14 decembrie 2017 – Verus Eood/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Maquet GmbH (Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală LUCEO — Declarație de nulitate)	9
2018/C 083/13	Cauza C-499/17 P: Recurs introdus la 17 august 2017 de Miguel Torres, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 31 mai 2017 în cauza T-637/15, Alma-The Soul of Italian Wine/EUIPO – Miguel Torres	9
2018/C 083/14	Cauza C-536/17 P: Recurs introdus la 11 septembrie 2017 de Josel, SL împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 28 iunie 2017 în cauza T-333/15, Josel/EUIPO – Nationale-Nederlanden Nederland	10
2018/C 083/15	Cauza C-559/17: Recurs introdus la 21 septembrie 2017 de Cafés Pont SL împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 20 iulie 2017 în cauza T-309/16, Cafés Pont/EUIPO – Giordano Vini	10
2018/C 083/16	Cauza C-668/17 P: Recurs introdus la 28 noiembrie 2017 de Viridis Pharmaceutical Ltd. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 15 septembrie 2017 în cauza T-668/17, Viridis Pharmaceutical Ltd./Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)	10
2018/C 083/17	Cauza C-695/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Helsingin käräjäoikeus (Finlanda) la 12 decembrie 2017 – Metirato Oy/Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet	11
2018/C 083/18	Cauza C-704/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 15 decembrie 2017 – D. H./Ministerstvo vnitra	12
2018/C 083/19	Cauza C-705/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Svea hovrätt (Suedia) la 15 decembrie 2017 – Patent-och registreringsverket/Mats Hansson	12
2018/C 083/20	Cauza C-716/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 22 decembrie 2017 – A	13
2018/C 083/21	Cauza C-724/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 22 decembrie 2017 – Vantaan kaupunki/Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy	14

2018/C 083/22	Cauza C-729/17: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Elenă . . .	14
2018/C 083/23	Cauza C-19/18 P: Recurs introdus la 5 ianuarie 2018 de MS împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 31 mai 2017 în cauza T-17/16, MS/Comisia	16
2018/C 083/24	Cauza C-27/18: Acțiune introdusă la 16 ianuarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria . . .	17
2018/C 083/25	Cauza C-415/16: Ordonanța președintelui Curții dd din 8 decembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Portugalia) – David Fernando Leal da Fonseca/Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA	18
2018/C 083/26	Cauza C-269/17: Ordonanța președintelui Curții din 14 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de l’Amtsgericht Hamburg – Germania) – Andreas Niemeyer/Brussels Airlines SA/NV . . .	18
2018/C 083/27	Cauza C-277/17: Ordonanța președintelui Curții din 15 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Hannover – Germania) – Heinz-Gerhard Albrecht/TUIfly GmbH	18
2018/C 083/28	Cauza C-420/17: Ordonanța președintelui Curții din 8 decembrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Franceză	18
2018/C 083/29	Cauza C-534/17: Ordonanța președintelui Curții dd din 14 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Hannover – Germania) – Ursula Kaufmann, Viktor Schay/TUIfly GmbH	19
Tribunalul		
2018/C 083/30	Cauza T-639/16 P: Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2018 – FV/Consiliul (Recurs — Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare a carieri — Exercițiul de evaluare 2013 — Respingerea acțiunii în primă instanță — Compunerea completului care a pronunțat hotărârea în primă instanță — Procedura de numire a unui judecător la Tribunalul Funcției Publice — Tribunal stabilit prin lege — Principiul judecătorului legal)	20
2018/C 083/31	Cauza T-869/16: Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2018 – Wenger/EUIPO – Swissgear (SWISSGEAR) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală anterioară SWISSGEAR — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) și articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009 [devenite articolul 59 alineatul (1) litera (a) și articolul 95 din Regulamentul 2017/1001]”]	20
2018/C 083/32	Cauza T-250/17: Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2018 – avanti/EUIPO (avanti) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative avanti — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7, alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”] .	21
2018/C 083/33	Cauza T-15/18: Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2018 – OCU/BCE	22
2018/C 083/34	Cauza T-16/18: Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2018 – Activos e Inversiones Monterroso/JUR . . .	22
2018/C 083/35	Cauza T-862/16: Ordonanța Tribunalului din 16 ianuarie 2018 – fritz-kulturgüter/EUIPO – Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)	23

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2018/C 083/01)

Ultima publicație

JO C 72, 26.2.2018.

Publicații anterioare

JO C 63, 19.2.2018

JO C 52, 12.2.2018.

JO C 42, 5.2.2018.

JO C 32, 29.1.2018.

JO C 22, 22.1.2018.

JO C 13, 15.1.2018.

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 18 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Østre Landsret – Danemarca) – Wind 1014 GmbH, Kurt Daell/Skatteministeriet

(Cauza C-249/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Restricții — Autovehicul luat în leasing de un rezident al unui stat membru de la o societate de leasing stabilită în alt stat membru — Taxă de înmatriculare calculată proporțional cu durata utilizării vehiculului — Necesitatea unui acord al autorităților fiscale naționale prealabil punerii în circulație — Justificare — Prevenirea eludării normelor fiscale, precum și a aplicării lor frauduloase sau abuzive — Protecția competenței fiscale a statului — Proporționalitate)

(2018/C 083/02)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Wind 1014 GmbH, Kurt Daell

Pârât: Skatteministeriet

Dispozitivul

Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări și unei practici administrative ale unui stat membru precum cele în discuție în litigiul principal, potrivit cărora

- punerea în circulație a unui vehicul luat în leasing de un rezident al acestui stat membru de la o societate de leasing stabilită în alt stat membru în vederea unei utilizări temporare a acestui vehicul în primul stat membru, în schimbul plății unei taxe de înmatriculare calculate proporțional cu durata acestei utilizări, este condiționată, în ceea ce privește această plată, de o autorizare prealabilă a autorităților fiscale ale acestui dintâi stat membru, fără de care vehiculul respectiv nu poate, în principiu, să fie pus în circulație pe teritoriul său, iar
- posibilitatea de a pune în circulație imediat un astfel de vehicul în acest dintâi stat membru în cursul examinării cererii contribuabilului de a obține beneficiul plății unei taxe de înmatriculare aferente vehiculului respectiv calculate proporțional cu durata utilizării sale în primul stat membru menționat este condiționată de plata integrală în avans a cuantumului taxei de înmatriculare, sub rezerva rambursării excedentului, majorat cu dobânzi, dacă și atunci când contribuabilului i se va fi permis de către autoritățile fiscale menționate să achite taxa de înmatriculare calculată proporțional.

⁽¹⁾ JO C 245, 27.7.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca – Spania) – Carlos Enrique Ruiz Conejero/Ferroservicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal

(Cauza C-270/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Politică socială — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Articolul 2 alineatul (2) litera (b) punctul (i) — Interzicerea discriminării pe motive de handicap — Legislație națională care autorizează, în anumite condiții, concedierea unui lucrător din cauza absențelor intermitente de la locul de muncă, chiar și justificate — Absențe ale lucrătorului cauzate de boli imputabile handicapului său — Diferență de tratament pe motive de handicap — Discriminare indirectă — Justificare — Combaterea absenteismului la locul de muncă — Caracter adecvat — Proporționalitate]

(2018/C 083/03)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca

Părțile din procedura principală

Reclamant: Carlos Enrique Ruiz Conejero

Pârâte: Ferroservicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede că un angajator poate concedia un lucrător pentru motivul unor absențe intermitente de la locul de muncă, chiar și justificate, în situația în care aceste absențe sunt consecința unor boli imputabile handicapului de care suferă acest lucrător, cu excepția cazului în care această reglementare, urmărind totodată obiectivul legitim de combatere a absenteismului, nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv, aspect a cărui apreciere este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 279, 1.8.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 ianuarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-363/16) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Ajutor declarat ilegal și incompatibil cu piața internă — Obligație de recuperare — Articolul 108 alineatul (2) al doilea paragraf TFUE — Regulamentul nr. (CE) 659/1999 — Articolul 14 alineatul (3) — Societate beneficiară declarată în faliment — Proceduri de insolvență — Înscrierea creanțelor în tabloul creditorilor — Încetarea activităților — Suspendarea procedurii de faliment în scopul examinării posibilității relansării activităților — Obligație de informare — Neexecutare)

(2018/C 083/04)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouchagiar și B. Stromsky, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: K. Boskovits și V. Karra, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenele stabilite, a tuturor măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a Deciziei 2012/541/UE a Comisiei din 22 februarie 2012 privind ajutorul de stat SA.26534 (C 27/2010 ex NN 6/2009) acordat de Grecia întreprinderii United Textiles SA și prin neinformarea în mod suficient a Comisiei Europene cu privire la măsurile luate în temeiul acestei decizii, Republica Elenă nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2-4 din decizia menționată, precum și în temeiul Tratatului FUE.
- 2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 305, 22.8.2016.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 18 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Stadion Amsterdam CV/Staatssecretaris van Financiën (Cauza C-463/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoare adăugată (TVA) — Directiva 77/388/CEE — Articolul 12 alineatul (3) litera (a) al treilea paragraf — Cotă redusă de TVA — Anexa H categoria 7 — Prestație unică compusă din două elemente distincte — Aplicare selectivă a unei cote reduse de TVA unuia dintre aceste elemente — Vizită turistică denumită „World of Ajax” — Vizită a muzeului AFC Ajax]

(2018/C 083/05)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: Stadion Amsterdam CV

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Dispozitivul

A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/4/CE a Consiliului din 19 ianuarie 2001, trebuie interpretată în sensul că o prestație unică, precum cea în discuție în litigiul principal, compusă din două elemente distincte, unul fiind principal, iar celălalt accesoriu, care, dacă ar fi furnizate separat, ar fi supuse unor cote de taxă pe valoare adăugată diferite, trebuie să fie impozitată doar la cota de taxă pe valoare adăugată aplicabilă acestei prestații unice, cotă determinată în funcție de elementul principal, chiar dacă prețul fiecărui element care compune prețul total plătit de un consumator pentru a putea beneficia de această prestație poate fi identificat.

⁽¹⁾ JO C 410, 7.11.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica Cehă) – CORPORATE COMPANIES s.r.o./Ministerstvo financí ČR

(Cauza C-676/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului — Directiva 2005/60/CE — Domeniu de aplicare — Articolul 2 alineatul (1) punctul 3 litera (c) și articolul 3 punctul 7 litera (a) — Obiect de activitate al unei întreprinderi care constă în vânzarea de societăți comerciale înscrise în registrul comerțului și constituite cu singurul scop de a fi vândute — Vânzare realizată printr-o cesiune a participației întreprinderii în societatea deja constituită)

(2018/C 083/06)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamantă: CORPORATE COMPANIES s.r.o.

Pârât: Ministerstvo financí ČR

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) punctul 3 litera (c) din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului coroborat cu articolul 3 punctul 7 litera (a) din această directivă trebuie să fie interpretat în sensul că intră sub incidența dispozițiilor respective o persoană precum cea în discuție în litigiul principal, a cărei activitate comercială constă în vânzarea unor societăți pe care le a constituit ea însăși, în lipsa vreunei cereri prealabile din partea clienților săi potențiali, cu scopul de a fi vândute acestor clienți prin intermediul unei cesiuni a părților pe care le deține în capitalul societății ce face obiectul vânzării.

⁽¹⁾ JO C 86, 20.3.2017.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 18 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Frédéric Jahin/Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Cauza C-45/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolele 63 și 65 TFUE — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolul 11 — Contribuții aferente veniturilor din capital care participă la finanțarea sistemului de securitate socială al unui stat membru — Scutire pentru resortisanții Uniunii Europene afiliați la un regim de securitate socială al unui alt stat membru — Persoane fizice afiliate la un regim de securitate socială dintr-un stat terț — Diferență de tratament — Restricție — Justificare]

(2018/C 083/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Frédéric Jahin

Pârâți: Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Dispozitivul

Articolele 63 și 65 TFUE trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun legislației unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia un resortisant al acestui stat membru care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al Spațiului Economic European (SEE) sau Confederația Elvețiană, unde este afiliat la un regim de securitate socială, este supus, în statul membru menționat, unor contribuții aferente veniturilor din capital în baza unei cotizații la regimul de securitate socială instituit de acesta, în timp ce un resortisant al Uniunii care intră sub incidența unui regim de securitate socială al unui alt stat membru este scutit de aceste contribuții în conformitate cu principiul unicității legislației aplicabile în materie de securitate socială, în temeiul articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială.

⁽¹⁾ JO C 121, 18.4.2017.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – INEOS Köln GmbH/Bundesrepublik Deutschland**

(Cauza C-58/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Mediu — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Directiva 2003/87/CE — Articolul 10a — Norme tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisie — Perioada 2013-2020 — Decizia 2011/278/UE — Articolul 3 litera (h) — Noțiunea „subinstalație a emisiilor de proces” — Emisii provenind de la arderea carbonului incomplet oxidat — Reziduuri lichide — Excludere)

(2018/C 083/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: INEOS Köln GmbH

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

Articolul 3 litera (h) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care exclude din noțiunea „subinstalație a emisiilor de proces”, în sensul acestei dispoziții, emisiile de gaze cu efect de seră provenite din arderea de carbon incomplet oxidat în stare lichidă.

⁽¹⁾ JO C 144, 8.5.2017.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – E

(Cauza C-240/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru — Amenințare pentru ordinea publică și securitatea națională — Directiva 2008/115/CE — Articolul 6 alineatul (2) — Decizie de returnare — Interdicție de intrare pe teritoriul statelor membre — Alertă în scopul refuzării intrării în spațiul Schengen — Resortisant care posedă un permis de ședere valabil eliberat de un alt stat membru — Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen — Articolul 25 alineatul (2) — Procedură de consultare între statul membru care emite alerta și statul membru care a eliberat permisul de ședere — Termen — Neadoptarea unei poziții de către statul contractant consultat — Consecințe asupra executării deciziilor de returnare și a deciziilor privind interdicția de intrare)

(2018/C 083/09)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Partea din procedura principală

E

Dispozitivul

- 1) Articolul 25 alineatul (2) din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la Schengen la 19 iunie 1990 și intrată în vigoare la 26 martie 1995, trebuie interpretat în sensul că, deși statului membru contractant care intenționează să adopte o decizie de returnare însoțită de o interdicție de intrare și de ședere în spațiul Schengen împotriva resortisantului unei țări terțe care posedă un permis de ședere valabil eliberat de un alt stat contractant îi este permis să inițieze procedura de consultare prevăzută la această dispoziție chiar înainte de adoptarea deciziei menționate, această procedură trebuie, în orice caz, să fie inițiată de îndată ce o astfel de decizie a fost adoptată.
- 2) Articolul 25 alineatul (2) din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca decizia de returnare însoțită de o interdicție de intrare adoptată de un stat contractant împotriva unui resortisant al unei țări terțe care posedă un permis de ședere valabil eliberat de un alt stat contractant să fie executată chiar dacă procedura de consultare prevăzută la această dispoziție este în curs de desfășurare, din moment ce resortisantul menționat este considerat de statul contractant care a emis alerta ca reprezentând o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității naționale, fără a aduce atingere posibilității acestuia de a valorifica drepturile pe care le are în temeiul acestui permis de ședere deplasându-se ulterior pe teritoriul celui de al doilea stat contractant. Cu toate acestea, după trecerea unui termen rezonabil de la începutul procedurii de consultare și în lipsa unui răspuns al statului membru contractant consultat, statului contractant care a emis alerta îi revine obligația de a proceda la retragerea alertei în scopul refuzării intrării și, dacă este cazul, de a include resortisantul țării terțe pe lista sa națională de alerte.
- 3) Articolul 25 alineatul (2) din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen trebuie interpretat în sensul că resortisantul unei țări terțe care posedă un permis de ședere valabil eliberat de un stat contractant și împotriva căruia a fost adoptată, într-un alt stat contractant, o decizie de returnare însoțită de o interdicție de intrare se poate prevala în fața instanței naționale de efectele juridice care rezultă din procedura de consultare care incumbă statului contractant care a emis alerta, precum și de cerințele care decurg din aceasta.

⁽¹⁾ JO C 213, 3.7.2017..

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 11 ianuarie 2018 (cereri de decizie preliminară formulate de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – Amber Capital Italia Sgr SpA (C-654/16), Amber Capital Uk Llp (C-654/16), Bluebell Partners Limited (C-657/16), Elliot International LP (C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (C-658/16), Elliot Associates LP (C-658/16)/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Cauzele conexate C-654/16, C-657/16 și C-658/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Dreptul societăților — Directiva 2004/25/CE — Oferte publice de cumpărare — Articolul 5 alineatul (4) al doilea paragraf — Posibilitatea de a modifica prețul ofertei în circumstanțe și în conformitate cu criterii clar determinate — Reglementare națională care prevede stabilirea prețului ofertei la prețul dovedit în caz de coluziune între ofertant sau persoanele care acționează în mod concertat cu acesta și unul sau mai mulți vânzători — Noțiunea „criteriu clar determinat”)

(2018/C 083/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamante: Amber Capital Italia Sgr SpA (C-654/16), Amber Capital Uk Llp (C-654/16), Bluebell Partners Limited (C-657/16), Elliot International LP (C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (C-658/16), Elliot Associates LP (C-658/16)

Pârâtă: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Cu participarea: Hitachi RailItaly Investments Sri, Hitachi RailItaly SpA, Ansaldo Sts SpA (C-654/16), Finmeccanica SpA

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care permite autorității naționale de control să majoreze prețul unei oferte publice de cumpărare în caz de coluziune între ofertant sau persoanele care acționează în mod concertat cu acesta și unul sau mai mulți vânzători, limitându-se la a prevedea, în ceea ce privește prețul la care oferta poate fi astfel majorată, că acesta corespunde prețului dovedit de autoritatea menționată, cu condiția ca acest preț să poată fi dedus într-un mod suficient de clar, de precis și de previzibil din ansamblul reglementării naționale, prin intermediul unor metode de interpretare recunoscute de dreptul intern.

⁽¹⁾ JO C 121, 18.4.2017.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 18 ianuarie 2018 – Monster Energy Company/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-678/16 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Regulament de procedură — Articolul 181 — Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Marcă figurativă care conține elementele verbale «HotoGo self-heating can technology» — Marcă complexă — Cerere de înregistrare — Opoziție — Respingere — Recurs vădit inadmisibil”)

(2018/C 083/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Monster Energy Company (reprezentant: P. Brownlow, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Monster Energy Company la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 144, 8.5.2017.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 14 decembrie 2017 – Verus Eood/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Maquet GmbH

(Cauza C-101/17 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală LUCEO — Declarație de nulitate)

(2018/C 083/12)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Verus Eood (reprezentant: C. Pfitzer, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: A. Schifko, agent), Maquet GmbH (reprezentant: N. Hebeis, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Verus EOOD la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 195, 19.6.2017.

Recurs introdus la 17 august 2017 de Miguel Torres, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 31 mai 2017 în cauza T-637/15, Alma-The Soul of Italian Wine/EUIPO – Miguel Torres

(Cauza C-499/17 P)

(2018/C 083/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Miguel Torres, SA (reprezentați: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt, J. Güell Serra, abogado)

Celelalte părți din procedură: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 14 decembrie 2017, Curtea de Justiție (Camera a șaptea) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 11 septembrie 2017 de Josel, SL împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 28 iunie 2017 în cauza T-333/15, Josel/EUIPO – Nationale-Nederlanden Nederland

(Cauza C-536/17 P)

(2018/C 083/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Josel, SL (reprezentant: J. Güell Serra, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Nationale-Nederlanden Nederland BV

Prin Ordonanța din 17 ianuarie 2018, Curtea de Justiție (Camera a noua) a respins recursul ca inadmisibil.

Recurs introdus la 21 septembrie 2017 de Cafés Pont SL împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 20 iulie 2017 în cauza T-309/16, Cafés Pont/EUIPO – Giordano Vini

(Cauza C-559/17)

(2018/C 083/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Cafés Pont SL (reprezentant: E. Manresa Medina, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Giordano Vini SpA

Prin Ordonanța din 11 ianuarie 2018, Curtea de Justiție (Camera a zecea) a respins recursul ca inadmisibil.

Recurs introdus la 28 noiembrie 2017 de Viridis Pharmaceutical Ltd. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 15 septembrie 2017 în cauza T-668/17, Viridis Pharmaceutical Ltd. / Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-668/17 P)

(2018/C 083/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Viridis Pharmaceutical Ltd. (reprezentanți: C. Spintig, S. Pietzcker, M. Prasse, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Hecht-Pharma GmbH

Concluziile recurente

Recurenta solicită:

1. anularea hotărârii atacate pronunțate de Camera a doua Tribunalului;

2. trimiterea cauzei la Tribunal spre judecare;
3. obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar: soluționarea cererii de cheltuieli de judecată odată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul formulat, recurenta reproșează Tribunalului că a săvârșit mai multe încălcări ale Regulamentului (UE) privind marca Uniunii Europene ⁽¹⁾ în cadrul hotărârii atacate.

În primul rând, recurenta invocă încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) prima teză prima alternativă din Regulamentul privind marca Uniunii Europene. Tribunalul ar fi reținut în mod eronat că o utilizare efectivă a unei mărci a Uniunii înregistrate pentru un medicament există numai atunci când a fost eliberată autorizația de introducere pe piață necesară pentru medicament. Tribunalul a încălcat aceeași dispoziție și prin faptul că a calificat utilizarea unei mărci a Uniunii în cadrul unui studiu clinic, realizată în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) litera (i) din Directiva 2001/83/CE ⁽²⁾, ca reprezentând o utilizare, în mod necesar, internă și, prin urmare, nu o utilizare serioasă a mărcii.

În continuare, recurenta invocă încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) prima teză a doua alternativă din Regulamentul privind marca Uniunii Europene. În mod eronat, Tribunalul ar fi reținut că un studiu clinic pentru pregătirea cererii de autorizare a introducerii pe piață a medicamentului nu poate fi invocat pentru a justifica neutilizarea mărcii, dacă studiul clinic a fost comandat abia după înregistrarea mărcii și/sau dacă nu s-au folosit mijloacele financiare necesare pentru a încheia cât mai repede studiul clinic.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1)

⁽²⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO 2001, L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Helsingin käräjäoikeus (Finlanda) la 12 decembrie 2017 – Metirato Oy/Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet

(Cauza C-695/17)

(2018/C 083/17)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Helsingin käräjäoikeus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Metirato Oy, în curs de lichidare

Pârâți: Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2010/24/UE ⁽¹⁾, în măsura în care prevede că creanțele cu privire la care a fost formulată o cerere de recuperare trebuie tratate în statul membru solicitat ca și când ar fi creanțe ale statului membru solicitat, trebuie interpretat:

- a) în sensul că statul membru solicitat este și parte în cadrul unei proceduri judiciare care are drept obiect o cerere de rambursare către masa credală a plăților efectuate în cadrul recuperării creanțelor sau
- b) în sensul că statul membru solicitat asigură numai recuperarea creanței în cadrul procedurii de executare și înscrie creanța în contextul procedurii efective de insolvență, în cadrul unei acțiuni în contestarea stării de insolvență care se referă la cuprinderea patrimoniului care face parte din masa credală, dar calitatea de pârât revine statului membru solicitant?
- 2) Directiva trebuie interpretată în sensul că creanțele unui alt stat sunt recuperate pe baza unei cereri de recuperare, cu aceleași fonduri, însă într-un mod în care activele recuperate rămân separate, fără să se amestece cu patrimoniul statului membru solicitat sau în sensul că sunt recuperate alături de creanțele proprii și se amestecă așadar cu patrimoniul statului membru solicitat? Cu alte cuvinte, prin intermediul directivei se urmărește numai interzicerea defavorizării creanțelor unui alt stat?
- 3) Se poate considera că un litigiu care are drept obiect contestarea stării de insolvență echivalează cu un litigiu referitor la măsuri de executare în sensul articolului 14 alineatul (2) și se poate deduce astfel că, în temeiul directivei, statul membru solicitat este pârât și în cadrul acestui litigiu?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri (JO 2010, L 84, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 15 decembrie 2017 – D. H./Ministerstvo vnitra

(Cauza C-704/17)

(2018/C 083/18)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamant: D. H.

Pârât: Ministerstvo vnitra

Întrebarea preliminară

Interpretarea articolului 9 din Directiva 2013/33/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2013, L 180, p. 96), coroborat cu articolele 6 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, se opune unei reglementări naționale care nu permite Nejvyšší správní soud [Curtea Supremă Administrativă, Republica Cehă] să controleze o decizie jurisdicțională cu privire la detenția unui cetățean străin după ce acesta a fost eliberat din detenție?

⁽¹⁾ JO 2013, L 180, p. 96.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Svea hovrätt (Suedia) la 15 decembrie 2017 – Patent-och registreringsverket/Mats Hansson

(Cauza C-705/17)

(2018/C 083/19)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Svea hovrätt

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Patent-och registreringsverket

Pârât: Mats Hansson

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva ⁽¹⁾ privind mărcile trebuie interpretat în sensul că evaluarea globală a tuturor factorilor relevanți care trebuie făcută pentru a aprecia riscul de confuzie poate fi afectată de faptul că un element al mărcii a fost exclus în mod expres de la protecție în momentul înregistrării, cu alte cuvinte, de faptul că o așa-numită declarație de renunțare a fost introdusă la înregistrare?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, declarația de renunțare poate afecta, în acest caz, aprecierea globală astfel încât autoritatea competentă să ia în considerare elementul în cauză, dar să îi acorde o importanță mai limitată, astfel încât acesta să nu fie considerat ca având un caracter distinctiv, chiar dacă elementul respectiv ar avea, *de facto*, un caracter distinctiv și dominant pentru marca anterioară?
- 3) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ și răspunsul la a doua întrebare este negativ, declarația de renunțare poate, chiar și în acest caz, să afecteze aprecierea globală în orice alt mod?

⁽¹⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 2008, L 299, p. 25).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 22 decembrie 2017 – A

(Cauza C-716/17)

(2018/C 083/20)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Partea din procedura principală

Reclamant: A

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 45 TFUE, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 8 noiembrie 2012 în cauza C-461/11 ⁽¹⁾, se opune unei norme de competență jurisdicțională, precum cea daneză, al cărei scop este de a garanta că instanța care soluționează o cauză care implică eliberarea de datorii cunoaște și poate lua în considerare, în cadrul aprecierii pe care o realizează, situația socio-economică specifică în care trăiesc debitorul și familia acestuia și în care trebuie să se presupună că vor continua să trăiască în viitor, și că aprecierea poate fi realizată în conformitate cu criteriile prestabilite, care determină ceea ce poate fi considerat un nivel de trai modest acceptabil în cadrul procedurii de eliberare de datorii?

În cazul în care răspunsul la prima întrebare este în sensul că restricția nu poate fi considerată justificată, se solicită Curții de Justiție să răspundă la următoarea întrebare:

- 2) Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că are efect direct și între particulari într-o situație precum cea din speță, astfel încât creditorii privați trebuie să accepte reducerea sau pierderea totală a sumelor ce le sunt datorate de către un debitor care s-a mutat în străinătate?

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 8 noiembrie 2012, ECLI:EU:C:2012:704

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 22 decembrie 2017 – Vantaan kaupunki/Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asphaltmix Oy

(Cauza C-724/17)

(2018/C 083/21)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Apelantă: Vantaan kaupunki

Intimate: Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asphaltmix Oy

Întrebările preliminare

- 1) Determinarea persoanelor cărora le revine obligația de a repara un prejudiciu cauzat ca urmare a unui comportament contrar articolului 101 TFUE se realizează prin aplicarea directă a acestui articol sau pe baza normelor de drept național?
- 2) În cazul în care persoanele cărora le revine obligația de a repara prejudiciul sunt determinate pe baza articolului 101 TFUE, sunt ținute să răspundă de prejudiciu numai persoanele care intră sub incidența noțiunii „întreprindere”? În cadrul determinării persoanelor care au obligația de a repara prejudiciul se aplică aceleași principii pe care Curtea le-a aplicat pentru determinarea persoanelor responsabile în materie de amenzi și potrivit cărora răspunderea se poate întemeia pe apartenența la aceeași unitate economică sau pe continuitatea economică?
- 3) În cazul în care persoanele cărora le revine obligația de a repara prejudiciul trebuie determinate pe baza dispozițiilor naționale ale statului membru, trebuie să se considere că încalcă cerința efectivității prevăzută de dreptul Uniunii o reglementare națională potrivit căreia o societate care, după ce a dobândit toate acțiunile unei societăți comerciale care a participat la o înțelegere contrară articolului 101 TFUE, a o dizolvat-o pe aceasta din urmă și i-a preluat activitatea, nu răspunde de repararea prejudiciului cauzat ca urmare a comportamentului anticoncurențial al societății dizolvate, chiar dacă repararea prejudiciului de către societatea dizolvată este practic imposibilă sau excesiv de dificilă? Cerința efectivității se opune interpretării dreptului național al unui stat membru în sensul că angajarea răspunderii pentru un prejudiciu este condiționată de faptul că o operațiune de transformare a întreprinderii, precum cea descrisă anterior, trebuie să se fi realizat în mod ilegal sau artificial în scopul de a eluda obligația de a repara prejudiciul cauzat prin încălcări ale dreptului concurenței sau în alt mod neloial sau cel puțin ca la data la care s-a realizat operațiunea de transformare a întreprinderii, societatea să fi avut cunoștința sau să fi trebuit să aibă cunoștința de încălcarea dreptului concurenței?

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-729/17)

(2018/C 083/22)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Tserepa-Lacombe, H. Støvlbæk)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluzii

Reclamanta solicită Curții să constate:

- limitarea formei juridice a organismelor de formare a mediatorilor în organisme cu scop nelucrative care trebuie să fie constituite din cel puțin un barou și cel puțin o cameră profesională în Grecia, astfel cum prevede Legea 3898/2010, precum și Decretul prezidențial 123/2011, Grecia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 TFUE și al articolului 15 alineatul (2) literele (b) și (c) și al articolului 15 alineatul (3) din Directiva 2006/123/CE; ⁽¹⁾
- prin faptul că a condiționat procedura de recunoaștere a calificărilor universitare de îndeplinirea unor cerințe suplimentare cu privire la conținutul certificatelor și al măsurilor de compensare fără evaluarea prealabilă a diferențelor substanțiale și prin menținerea în vigoare a unor dispoziții discriminatorii care obligă persoanele care solicită o acreditare de mediator, care sunt titulare ale unor titluri de acreditare eliberate în străinătate sau de un organism de formare a cărui autoritate este recunoscută și care este de origine străină în urma unei formări efectuate în Grecia, să fi participat la cel puțin trei proceduri de mediere, Grecia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 TFUE, al articolelor 13, 14 și 50 alineatul (1), precum și al anexei VII la Directiva 2005/36/CE; ⁽²⁾
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Încălcarea dreptului la libertatea de stabilire, garantat de articolul 49 TFUE, de articolul 15 alineatul (2) literele (b) și (c) și de articolul 15 alineatul (3) din Directiva 2006/123/CE

Articolul 5 alineatul 1 din Legea 3898/2010, precum și Decretul prezidențial care se raportează la acesta prevăd că organismele de formare a mediatorilor trebuie să fie constituite exclusiv sub formă de organisme cu scop nelucrative având ca membri cel puțin un barou și una dintre camerele profesionale din Grecia și să funcționeze după obținerea unei autorizații din partea autorității menționate la articolul 7 din această lege.

Aceste restricții se aplică atât organismelor care doresc să se stabilească pentru prima dată în Grecia, cât și celor care doresc să aibă o unitate secundară sub forma unei filiale.

Nicio persoană juridică sau fizică alta decât barourile sau camerele profesionale nu poate constitui un organism de formare a mediatorilor care să poată, pe baza acestei formări, să participe la examen și la certificarea calificării de mediator în Grecia, dacă nu încheie un contract cu un barou și cu o cameră profesională.

În plus, orice organism a cărui formă juridică actuală nu ar fi de organism cu scop nelucrative nu poate, în esență, să propună formarea, în schimbul plății taxelor de înscriere, a candidaților mediatori care pot participa, pe baza acestei formări, la examenul în vederea certificării în calitate de mediator în Grecia.

În sfârșit, orice organism de formare care are originea în alt stat membru care ar dori să furnizeze această prestație, în schimbul plății taxelor de înscriere, de către studenții care se înscriu la programe de formare ca mediator, nu poate, în esență, să pătrundă pe piața elenă și să creeze o unitate secundară sub forma unei filiale, dacă forma sa juridică actuală este de organism cu scop lucrativ și nu se limitează, în alegerea filialei, la entități cu scop nelucrative.

Comisia apreciază că dispozițiile citate anterior constituie o restricționare a dreptului de stabilire, astfel cum este definit de articolul 49 TFUE, de articolul 15 alineatul (2) literele (b) și (c) din Directiva 2006/123/CE pentru piața internă.

Această restricționare nu intră sub incidența excepției prevăzute la articolul 51 alineatul (1) TFUE întrucât furnizarea de servicii de formare a mediatorilor nu este o activitate legată de stat, de exercitarea autorității publice și, așadar, de „administrare a justiției”. Pe de altă parte, aceasta nu poate fi justificată de interesul de a proteja calitatea prestațiilor care este lipsită de orice legătură directă cu forma juridică a organismelor de formare și cu deținerea capitalului unei societăți.

2. Încălcarea Directivei 2005/36/CE și a articolului 49 TFUE privind libertatea de stabilire

Comisia apreciază că cerința care figurează la alineatul (2) al primului capitol al articolului unic din Decretul ministerial nr. 109088/12 decembrie 2011, potrivit căruia certificatul de formare a mediatorului trebuie să ateste metodele de predare, numărul de participanți, numărul de persoane care predau și calificările lor, procedura de examen și evaluarea candidaților și modul în care este asigurată integritatea acestei proceduri depășesc ceea ce se poate impune pentru a aprecia nivelul cunoștințelor și al calificărilor profesionale pe care titularul este prezumat că le are și nu permit să se aprecieze în mod corect aspectul dacă formarea persoanei interesate privește domenii de cunoștințe în esență diferite de cele care sunt acoperite de titlul de formare impus în Grecia. Pentru aceste motive, dispoziția citată anterior contravine articolelor 13, 14 și 50 alineatul (1) și anexei VII la Directiva 2005/36/CE.

Pe de altă parte, alineatul 5 al primului capitol din decretul ministerial citat anterior impune mediatorilor străini care au calificări profesionale complete să dovedească faptul că dispun în plus de o experiență de cel puțin trei participări la o procedură de mediere, înainte să le fie recunoscute în Grecia calificările lor, în condițiile în care această cerință nu este impusă mediatorilor care își obțin formarea profesională în Grecia. Ca urmare a acestui fapt, dispoziția citată anterior contravine articolului 13 din Directiva 2005/36/CE, care prevede că autoritatea competentă a statului membru gazdă acordă accesul la această profesie în aceleași condiții ca cele pentru cetățenii săi solicitanților care posedă atestatul de competență prevăzut de un al stat membru, și încalcă principiul nediscriminării, astfel cum este prevăzut de articolul 49 TFUE.

⁽¹⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO 2006, L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50).

⁽²⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO 2005, L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3).

Recurs introdus la 5 ianuarie 2018 de MS împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 31 mai 2017 în cauza T-17/16, MS/Comisia

(Cauza C-19/18 P)

(2018/C 083/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: MS (reprezentant: L. Levi, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

- Anularea Ordonanței Tribunalului din 31 mai 2017 în cauza T-17/16;
- în consecință, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la fondul acțiunii în primă instanță cu care a fost sesizat sau, dacă Curtea consideră că cauza este în stare de judecată, admiterea concluziilor prezentate de recurent în primă instanță și, prin urmare,
- recunoașterea răspunderii extracontractuale a Comisiei în temeiul articolului 268 și al articolului 340 al doilea paragraf TFUE;
- dispunerea prezentării documentelor declarate confidențiale de Comisie și care constituie temeiul necesar al deciziei de îndepărtare;
- dispunerea reparării prejudiciului moral care rezultă din comportamentul culpabil al Comisiei, evaluat *ex aequo et bono* la 20 000 de euro;
- obligarea Comisiei la publicarea unei scrisori de scuze adresate recurentului și la reintegrarea sa în cadrul Team Europe;

— obligarea intimă la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

Ordonanța atacată este afectată de o eroare de drept în ceea ce privește calificarea juridică a temeiului acțiunii în reparație cu care este sesizată prima instanță, precum și de o încălcare a obligației de motivare a primei instanțe.

Ordonanța atacată este de asemenea afectată de o eroare de drept în ceea ce privește calificarea juridică a scrisorii de acord, precum și de o încălcare a obligației de motivare a primei instanțe. Aceasta din urmă a denaturat elementele din dosar.

Acțiune introdusă la 16 ianuarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria

(Cauza C-27/18)

(2018/C 083/24)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Samnadda, Y. Marinova și G.von Rinteln, agenți)

Pârâtă: Republica Bulgaria

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- constatarea faptului că, prin neadoptarea, până cel târziu la 10 aprilie 2016, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2014/26/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizare online pe piața internă ⁽¹⁾ (JO 2014, L 84, p. 72) sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor dispoziții Comisiei, Republica Bulgaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 alineatul (1) din directiva menționată;
- impunerea pentru Republica Bulgaria, în conformitate cu articolul 260 alineatul (3) TFUE, a obligației de a plăti o sancțiune pecuniară din cauza neîndeplinirii obligației sale de a comunica Comisiei măsurile de transpunere a Directivei 2014/26/UE, și anume o sumă de 19 121,60 euro pe zi, de la data pronunțării deciziei judiciare privind cererea;
- obligarea Republicii Bulgaria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. În conformitate cu articolul 43 alineatul (1) din Directiva 2014/26/UE, statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma directivei până la 10 aprilie 2016 și informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Având în vedere necomunicarea măsurilor naționale de transpunere a directivei, Comisia a decis să sesizeze Curtea.
2. În cererea introductivă, Comisia solicită obligarea Republicii Bulgaria la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în valoare de 19 121,60 euro pe zi. Quantumul penalității a fost calculat având în vedere gravitatea și durata încălcării, precum și efectul disuasiv, în raport cu capacitatea de plată a acestui stat membru.

⁽¹⁾ JO 2014, L 84, p. 72.

Ordonanța președintelui Curții dd din 8 decembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Portugalia) – David Fernando Leal da Fonseca/Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA

(Cauza C-415/16) ⁽¹⁾

(2018/C 083/25)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 392, 24.10.2016.

Ordonanța președintelui Curții din 14 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de l'Amtsgericht Hamburg – Germania) – Andreas Niemeyer/Brussels Airlines SA/NV

(Cauza C-269/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/26)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 318, 25.9.2017.

Ordonanța președintelui Curții din 15 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Hannover – Germania) – Heinz-Gerhard Albrecht/TUIfly GmbH

(Cauza C-277/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/27)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 239, 24.7.2017.

Ordonanța președintelui Curții din 8 decembrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-420/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/28)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 300, 11.9.2017.

**Ordonanța președintelui Curții dd din 14 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de
Amtsgericht Hannover – Germania) – Ursula Kaufmann, Viktor Schay/TUIfly GmbH**

(Cauza C-534/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/29)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 424, 11.12.2017.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2018 – FV/Consiliul

(Cauza T-639/16 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare a carieri — Exercițiul de evaluare 2013 — Respingerea acțiunii în primă instanță — Compunerea completului care a pronunțat hotărârea în primă instanță — Procedura de numire a unui judecător la Tribunalul Funcției Publice — Tribunal stabilit prin lege — Principiul judecătorului legal)

(2018/C 083/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: FV (reprezentant: L. Levi, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-B. Laignelot și M. Bauer, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 28 iunie 2016, FV/Consiliul (F-40/15, EU:F:2016:137), și prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 28 iunie 2016, FV/Consiliul (F-40/15).
- 2) Trimite cauza spre rejudecare către altă cameră a Tribunalului decât cea care a statuat cu privire la prezentul recurs.
- 3) Amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată.

⁽¹⁾ JO C 419, 14.11.16.

Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2018 – Wenger/EUIPO – Swissgear (SWISSGEAR)

(Cauza T-869/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală anterioară SWISSGEAR — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) și articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009 [devenite articolul 59 alineatul (1) litera (a) și articolul 95 din Regulamentul 2017/1001]”]

(2018/C 083/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Wenger SA (Delémont, Elveția) (reprezentanți: K. Ikaș și A. Sulovsky, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Swissgear Sàrl (Baar, Elveția) (reprezentant: J. Hacke, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 20 septembrie 2016 (cauza R 2098/2015-5) privind o procedură de declarare a nulității între Swissgear și Wenger.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Wenger SA să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de Swissgear Sàrl.

⁽¹⁾ JO C 38, 6.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 23 ianuarie 2018 – avanti/EUIPO (avanti)

(Cauza T-250/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative avanti — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7, alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 083/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: avanti GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentant: M. Bahmann, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Schifko, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 14 februarie 2017 (cauza R 801/2016-5) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ avanti ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă avanti GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 195, 19.6.2017.

Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2018 – OCU/BCE**(Cauza T-15/18)**

(2018/C 083/33)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Madrid, Spania) (reprezentanți: E. Martínez Martínez și C. López-Mélida de Ramón, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (BCE)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea BCE să furnizeze documentația solicitată fie integral, fie într-o versiune confidențială;
- obligarea Băncii Centrale Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Obiectul prezentei proceduri constă în anularea deciziei din 17 noiembrie 2017, înregistrată cu numărul LS/MD/17/428, de respingere a „cerer[ii] de confirmare a accesului la documente ale BCE” și dispunerea, în schimb, a restituirii imediate a documentației solicitate referitoare la rezoluția entității Banco Popular Español S.A.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic întemeiat pe dreptul fundamental consacrat la articolul 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, respectiv dreptul la bună administrare, sub forma accesului la documente pentru exercitarea legitimă a dreptului la apărare.

Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2018 – Activos e Inversiones Monterroso/JUR**(Cauza T-16/18)**

(2018/C 083/34)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Activos e Inversiones Monterroso, S.L. (Pantoja, Spania) (reprezentant: S. Rodríguez Bajón, avocat)

Pârâtă: Junta Única de Resolución

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- pronunțarea unei hotărâri de anulare a deciziei JUR din 8 noiembrie 2017,
- acordarea accesului la dosar reclamantei în condițiile stabilite în cererea introductivă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. În decizia din 8 noiembrie 2017, JUR confundă în mod clar dreptul general de acces la documente, care poate fi invocate de orice cetățean al Uniunii Europene și mai concret dreptul de acces la dosar care nu poate fi invocat decât de persoanele afectate de procedura care face obiectul acestui dosar. Or, JUR concluzionează că, pe baza acestor drepturi, lista documentelor la care reclamanta poate avea acces este aceeași, afirmație care contravine dreptului menționat.

Dreptul de acces la dosar este un drept vădit distinct de dreptul de acces la documente. Deși primul face parte din drepturile care alcătuiesc „dreptul la o bună administrare” consacrat în Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, al doilea este un drept autonom mult mai general legat de principiul transparenței publice.
2. Diferența care există între aceste două drepturi presupune ca acestea să privească subiecte de drept diferite și să fie protejate în mod diferit, astfel încât dreptul de acces la dosar să nu poate fi invocat decât de persoanele afectate de procedura în discuție, în timp ce dreptul de acces la documente este conferit oricărui cetățean al Uniunii Europene în raport cu toate documentele aflate în posesia instituțiilor Uniunii.
3. Protecția diferită oferită de aceste drepturi înseamnă neapărat că fiecare dintre ele are un set de excepții care este, la rândul lui, diferit. Astfel, dacă una dintre excepțiile de la dreptul de acces la documente constă în faptul că accesul la un documentul vizat nu vizează prejudiciul adus „intereselor comerciale” ale întreprinderilor în cauză, dreptul de acces la dosar este, în ceea ce îl privește, limitat de faptul că exercitarea sa nu trebuie să afecteze „secretele de afaceri” ale întreprinderilor care sunt părți la procedură. În această privință, distincția care există între „interesul comercial”, o noțiune care nu dă naștere unui dubiu prea larg, și „secretul de afaceri”, o noțiune mult prea restrictivă care desemnează toate cunoștințele proprii unei anumite întreprinderi, cunoscute de un cerc foarte concret de persoane și a cărui divulgare poate afecta întreprinderea în cauză, a fost justificată. În acest sens, existența unor secrete de afaceri trebuie comparată cu celelalte interese aflate în joc, cum este dreptul la apărare.
4. La rândul său, confidențialitatea, fiind o altă excepție aplicabilă dreptului de acces la dosar, trebuie de asemenea să fie justificată și este însoțită de limite care trebuie să fie luate în considerare astfel încât să nu se invoce în mod automat confidențialitatea pentru a refuza dreptul de acces la dosar. Aplicarea acestei excepții trebuie motivată, fapt care nu s-a întâmplat în speță.
5. Cheia deciziei în litigiu trebuie să fie aplicarea articolului 41 alineatul (2) litera (b) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; totuși, JUR trebuie să respecte articolul 90 alineatul (4), iar nu articolul 90 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014.

Ordonanța Tribunalului din 16 ianuarie 2018 – fritz-kulturgüter/EUIPO – Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)

(Cauza T-862/16) ⁽¹⁾

(2018/C 083/35)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 38, 6.2.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO